

RODA DE SAXOS

Dia: 12 de febrer

Hora: 10 de la nit

**Lloc: Cercle Cultural de la Caixa
de Pensions**

Més a més, pas a pas, el cicle "Ara... Jazz-5" va caminant, per fer més patent i potent, el batec rítmic del seu cor, cap els universos sons del jazz.

Si en el passat concert, li va tocar el protagonisme soní a les percussions, amb tot el seu ampli ventall de possibilitats, ara són els saxos, els encarregats de donar llum i color al Cercle, amb aquesta, també atípica banda. Certament, set saxos en escena, són d'allò més estrany, (mentre no sigui una "big band", és clar) com a mínim, resulta curiós i agradable als sentits.

L'Aula de Música de Jazz de Barcelona, és un bon caldo de cultiu per futurs músics, i de veritat que en vàrem tenir, una bona prova de les seves facultats i habilitats, amb una (bona) colla d'alumnes d'alt nivell, i amb el seu director i promotor de l'invent, en Ricard Roda.

Val a dir, a tall informatiu, que en el concurs del passat Festival de Jazz de San Sebastián, van arribar a la fase final, obtenint el segon lloc en els grups presentats. Amb un jurat ben estricte i justicier, com és el d'aquest certamen, aconseguir un segon premi, és d'allò més satisfactori.

Francament, van donar bona mostra de les seves aptituds, a un públic granollerí, que te fama de ser terra de bons músics, i que en qualsevol moment va agrair els temes interpretats, amb uns llargs i molt sorollosos aplaudiments.

La línia temàtica, seguida per aquesta singular banda, és la del jazz clàssic, fent alguna petita incursió, en el món de la música clàssica pròpiament dita, amb arranjaments, de "tempo" jazzístic, molt acurats i seriosament ben treballats.

Instrumentalment, es nota un clar domini de tots els músics, oferint una interpretació portada al mil·límetre, i amb una exactitud en l'execució, digne de molt mèrit. Però, per el meu

senzill punt de vista, s'hi troba a faltar, més espontaneïtat i naturalitat. El jazz, tots ho sabem, ha d'ésser més lliure, de tal manera que el músic, en qualsevol moment et pugui fer vibrar, amb aquell solo que li ha sortit del fons de l'ànima. Quan el jazz, únicament es llegeix amb partitura, ja està bé, però una estona després dels primers compassos, es va tornant, de mica en mica, amb una audició massa lineal, massa precisa i matemàtica, en una paraula que potser les aplega a totes, massa gelada. Sincerament, i no vull que ningú s'enfadi, em va semblar, que no es volien mullar molt les esquenes.

Tan mateix, el millor va ésser el més experimentat, el senyor Roda, va estar en tot moment fenomenal, tant dirigint, com acompanyant, i fins i tot en els solos, va fer tot el que estava al seu abast, oferint una calidesa d'acords amb molt de "swing", i uns esbufecs que sorgien del saxo, que feien donar-li més poesia, a unes melodies carregades d'una sensibilitat exquisida.

Amb tot va ésser un bon concert, en el que tots vàrem disfrutar moltíssim, i ara havent digerit tots aquells saborosos plats, els demanen que pensin en nosaltres, per una altra propera visita. Granollers, com resa el rètol, segueix obert per a ells...

Sort, salut i feina, amics, ...i endavant.

J. SARAROLS